

سوره یس (۳۶)

مکی و شامل هشتاد و سه آیه
به نام خداوند بخشنده مهربان

یس. (۱)

قسم به قرآن حکیم، که تو از پیغمبرانی و در راه راست هستی. (۲ تا ۴)

نزول قرآن از طرف خداوند توانای مهربان است. (۵)

تا به قومی هشدار دهی که به پدرانشان هشدار داده نشده، و غافل هستند. (۶)

سخن خدا درباره بیشتر آنها ثابت شده که ایمان نمی‌آورند. (۷)

ما بر گردنشان غل (قید و بند) نهاده‌ایم که تا چانه‌هایشان رسیده و سرشان به طرف بالا است.

(که پیش پای خود را نمی‌بینند). (۸)

و جلوی آنها سدی و پشت آنها هم سدی قرار داده‌ایم، و چشم آنها را با پرده‌ای پوشانده‌ایم،

بنابراین نمی‌بینند. (۹)

برای آنها فرقی ندارد، چه به آنها هشدار بدهی چه ندهی ایمان نمی‌آورند. (۱۰)

تو فقط کسی را هشدار می‌دهی که از قرآن پیروی کند و در نهان (از صمیم قلب) از (نافرمانی)

خداوند رحمان بترسد، بنابراین به او مژده آمرزش و پاداش گرانقدر را بده. (۱۱)

ما مرده‌ها را زنده می‌کنیم و کارهایی را که کرده‌اند و آثار آنها را می‌نویسیم، و هر چیزی را در

کتابی روشن به حساب آورده‌ایم. (۱۲)

برای آنها مثلی بزن، مثل مردم شهری که فرستادگان پیش آنها آمدند. (۱۳)

وقتی که دو نفر را پیش آنها فرستادیم. آنها را به دروغ‌گویی متهم کردند. ما آن دونفر را با

فرستادن سومی تقویت کردیم، و گفتند: ما برای هدایت شما فرستاده شده‌ایم. (۱۴)

اهالی شهر گفتند: شما آدم‌هایی مثل ما هستید و خداوند رحمان پیامی نفرستاده است، شما دروغ

می‌گویید. (۱۵)

آنها گفتند: خداوند ما می‌داند که ما فرستادگان او هستیم. (۱۶)

وظیفه ما فقط رساندن پیام واضح خداست. (۱۷)

گفتند: ما شما را به فال بد گرفته‌ایم، اگر از این حرف‌ها دست بردارید شما را سنگسار می‌کنیم و

عذاب پردردی از ما به شما می‌رسد. (۱۸)

فرستادگان گفتند: نحسی شما از خودتان است، آیا وقتی به شما تذکر داده شد، چنین فکری

می‌کنید؟ این‌طور نیست، بلکه شما قوم متجاوزی هستید. (۱۹)

مردی دوان‌دوان از دورترین نقطه شهر آمد و گفت: ای قوم من، از پیغمبران پیروی کنید. (۲۰)

از کسانی پیروی کنید که از شما مزدی نمی‌خواهند و راه صحیح را شناخته‌اند. (۲۱)

چرا کسی را که مرا آفریده و پیش او برگردانده می‌شوید بندگانم؟ (۲۲)

آیا غیر از خدا معبودهایی برای خود بسازم که اگر خداوند رحمان بخواهد ضرری به من بزند،

شفاعت آنها نره‌ای به درد من نمی‌خورد و نمی‌توانند مرا از آن نجات دهند؟ (۲۳)

اگر چنین کنم، بطور واضحی در گمراهی هستم. (۲۴)

من به خداوند شما ایمان آورده‌ام، حرف مرا بشنوید. (۲۵)
(چون او را کشتند) به او گفته شد: وارد بهشت شو. او گفت کاش قوم من این را می‌دانستند. (۲۶)
می‌دانستند که خداوند من مرا آمرزید و مرا گرامی ساخت. (۲۷)
بعد از آن هیچ سپاهی از آسمان برای عذاب قومش نفرستادیم، ما سپاهی برای عذاب نمی‌فرستیم. (۲۸)

فقط يك صدای رعدآسا کافی بود و ناگهان همگی خاموش شدند (مردند). (۲۹)
افسوس بر بندگان من، هر پیغمبری برای آن‌ها آمد مسخره‌اش کردند. (۳۰)
آیا ندیدند که چه جمعیت‌هایی را قبل از آن‌ها هلاک کردیم، بطوری که پیش آن‌ها بر نمی‌گردند؟ (۳۱)

همه آن‌ها را پیش ما حاضر می‌کنند. (۳۲)
زمین مرده که ما آن را زنده کردیم برای آن‌ها نشانه‌ای است، و از آن دانه خارج می‌کنیم و از آن می‌خورند. (۳۳)
و در زمین باغ‌هایی از درختان خرما و انگور بوجود آوردیم، و چشمه‌ها در آن روان ساختیم. (۳۴)

تا از میوه آن و دسترنج خود بخورند، آیا سپاسگزاری نمی‌کنند؟ (۳۵)
پاك است خدایی که همه نر و ماده‌ها را آفرید، چه از قبیل آنچه زمین می‌رویاند و چه از خودشان و چه از چیزهایی که نمی‌دانند. (۳۶)
شب نیز نشانه‌ای برای آن‌ها است که روز را از آن جدا می‌کنیم و در تاریکی شب می‌مانند. (۳۷)
خورشید در مداری که دارد در حرکت است، این تقدیر خداوند توانا و دانا است. (۳۸)
ما برای ماه هم منزلی قرار دادیم تا به صورت شاخه خشک خرما برگردد. (۳۹)
نه خورشید می‌تواند به ماه برسد، و نه شب می‌تواند از روز جلو بزند، هر يك در مداری شناورند. (۴۰)

و نشانه دیگر این‌که ما فرزندانشان را در کشتی پر سوار کردیم. (۴۱)
و چیزهایی شبیه آن آفریدیم تا سوار آن شوند. (۴۲)
اگر بخواهیم آن‌ها را غرق می‌کنیم و کسی به فریاد آن‌ها نمی‌رسد و نجات پیدا نمی‌کنند. (۴۳)
این‌کار فقط به‌خاطر رحمت ما و بهره‌مند شدن تا مدت معین است. (۴۴)
وقتی به آن‌ها گفته شود: از عذابی که جلوی شما و پشت سر شما است بترسید تا به شما رحم شود، توجهی نمی‌کنند. (۴۵)

هیچ آیه‌ای (نشانه‌ای) از آیات خداوندشان برای آن‌ها نیامد مگر این‌که از آن روگردانند. (۴۶)
و چون به آن‌ها گفته شود که از آنچه خدا روزی شما کرده انفاق کنید، افراد بی‌ایمان به افراد باایمان می‌گویند: آیا به کسی غذا بدهیم که اگر خدا می‌خواست به او غذا می‌داد؟ شما فقط در گمراهی آشکاری هستید. (۴۷)

و می‌گویند: اگر راست می‌گویید، این عذابی که وعده می‌دهید چه موقع خواهد بود؟ (۴۸)
این‌ها فقط انتظار يك صیحه (صدای رعدآسا) را می‌کشند که آن‌ها را در حالی‌که بگومگو می‌کنند فرا بگیرد. (۴۹)

نمی‌توانند حتی سفارشی بکنند و پیش خانواده‌شان هم بر نمی‌گردند. (۵۰)

در صور دمیده می‌شود و آن‌ها از قبرها بیرون می‌آیند و با سرعت پیش خداوندشان می‌روند. (۵۱)

می‌گویند: وای بر ما، چه کسی ما را از خوابگاه خودمان بلند کرد؟ این همان چیزی است که خداوند رحمان وعده داده بود و پیغمبران راست می‌گفتند. (۵۲)

این فقط يك صدای قوی خواهد بود، آن وقت همه پیش ما حاضر می‌شوند. (۵۳)
امروز به هیچ‌کس به اندازه ذره‌ای ظلم نمی‌شود، و فقط به اندازه کاری که کرده‌اید پاداش می‌گیرید. (۵۴)

اهل بهشت امروز به خوشی سرگرم هستند. (۵۵)

هم خودشان و هم همسرانشان زیر سایه، روی تخت‌ها تکیه داده‌اند. (۵۶)

میوه و هر چه بخواهند در آنجا هست. (۵۷)

سخن خداوند مهربان به آن‌ها سلام است. (۵۸)

ای گناهکاران، امروز شما از آن‌ها جدا شوید. (۵۹)

ای فرزندان آدم، آیا با شما عهد نیستم که شیطان را بندگی نکنید (از دستورهای شیطان پیروی نکنید)، چون که او دشمن آشکار شما است؟ (۶۰)

و (فقط) بندگی مرا بکنید (بنده و مطیع محض و بی‌چون و چرای دستورها و نظرهای هیچ‌کس جز من نباشید)، راه راست این است. (۶۱)

شیطان عده زیادی از شما را گمراه کرد، آیا تشخیص نمی‌دادید؟ (۶۲)

این جهنمی است که به شما وعده داده شده بود. (۶۳)

امروز به علت انکاری که می‌کردید وارد آن شوید. (۶۴)

امروز دهانشان را می‌بندیم، و دست و پایشان شهادت می‌دهند که چه کرده‌اند. (۶۵)

اگر بخواهیم چشمشان را کور می‌کنیم، آن وقت با سرعت به دنبال راه می‌گردند، اما چطور می‌توانند ببینند. (۶۶)

اگر بخواهیم آن‌ها را در جایشان مسخ می‌کنیم (قدرت فکر کردن را از آن‌ها می‌گیریم) که نتوانند به جلو بروند یا به عقب برگردند. (۶۷)

کسی را که پیر کنیم قوایش را می‌گیریم، آیا نمی‌فهمند؟ (۶۸)

ما به پیغمبر شعر یاد ندادیم و شاعری سزاوار او نیست، این کتاب تذکری بیش نیست و قرآنی است روشن و روشنگر. (۶۹)

تا به افراد زنده هشدار دهد و سخن خدا بر کافرین ثابت شود. (۷۰)

آیا ندیدند که ما به قدرت خودمان چهارپایانی برای آن‌ها آفریدیم و آن‌ها مالک آن‌ها هستند؟ (۷۱)

آن‌ها را رام ایشان ساختیم، از بعضی برای سواری استفاده می‌کنند، و گوشت بعضی از آن‌ها را می‌خورند. (۷۲)

و از آن‌ها منفعت‌هایی می‌برند، و از شیر آن‌ها می‌نوشند، آیا شکرگزاری نمی‌کنند؟ (۷۳)

غیر از خدا معبودهایی (کسانی را که به درگاهشان دعا می‌کردند و به جای خدا از آن‌ها

درخواست کمک می‌کردند) برای خود گرفتند تا از طرف آن‌ها یاری شوند. (۷۴)

(کسانی را که غیر از خدا می‌خوانند) نمی‌توانند به آن‌ها کمکی کنند، ولی آن‌ها برای معبودانشان لشکر گوش به فرمانی هستند. (۷۵)

حرف‌های آن‌ها تو را غصه‌دار نکند، ما آنچه را پنهان می‌کنند و آنچه را آشکار می‌کنند می‌دانیم. (۷۶)

آیا انسان توجه نداشت که ما او را از نطفه آفریدیم و حالا آشکارا مخالفت می‌کند؟ (۷۷)
برای ما مثلی زد و گفت: چه کسی استخوان‌های پوسیده را زنده می‌کند؟ در حالی که خلقت
خودش را فراموش کرد. (۷۸)

بگو: همان وجودی که اولین بار به آن جان داده، زنده‌اش می‌کند و او طرز آفریدن هر چیز را
می‌داند. (۷۹)

وجودی که از درخت سبز برای شما آتش پدید آورد و شما از آن آتش روشن می‌کنید. (۸۰)
آیا کسی که آسمان‌ها و زمین را آفرید قادر نیست که مثل آن‌ها را بیافریند؟ آری می‌تواند و او
آفریدگار داناست. (۸۱)

وقتی تصمیم به کاری بگیرد، فقط به آن می‌گوید: بشو. و همان‌طور می‌شود. (۸۲)
خدایی که هستی هر چیزی در دست اوست و به طرف او برگردانده می‌شوید، منزّه (از هرگونه
خطا) و والا است. (۸۳)